

C_2018311LT.01000202.xml
3.9.2018

LT

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

C 311/2

2018 m. balandžio 24 d. Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Vengrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje KrakVet Marek Batko sp. K. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Byla C-276/18)

(2018/C 311/03)

Proceso kalba: vengrų

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas teismas

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Šalys pagrindinė byloje

Pareiškėjas: KrakVet Marek Batko sp. k.

Atsakovas: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prejudiciniai klausimai

1.

Ar 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (toliau – PVM direktyva) (1) tikslus, konkrečiai jos 17 ir 62 konstatuojamosiose dalyse numatytus jurisdikcijos kolizijų tarp valstybių narių prevencijos ir dvigubo apmokestinimo vengimo reikalavimus, ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 904/2010 (2), konkrečiai 5, 7 ir 8 konstatuojamąsias dalis bei 28–30 straipsnius, reikia aiškinti taip, kad jie draudžia tokių valstybų narų mokesčių administratoriaus praktiką, pagal kurią sandoriui nustatant mokestinį kvalifikaciją, kuri skiriasi tiek nuo kitos valstybų narų mokesčių administratoriaus dėl tokio paties sandorio ir dėl to pačios faktinių aplinkybių pateikto teisinio išaiškinimo, tiek nuo šio administratoriaus pateikto atsakymo ? pareigojant paklausimą remiantis šiuo išaiškinimu, ir taip pat nuo abu išaiškinimus patvirtinančių išvadų, prie kurios minėtas administratorius priėjo vykdamas mokestinį patikrinimą, apmokestinamasis asmuo apmokestinamas dvigubai?

2.

Jeigu iš atsakymo ? pirmąjį klausimą galima daryti išvadą, kad tokia praktika neprieštarauja Sąjungos teisei, ar valstybų narų mokesčių administratorius, remdamasis 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos ir Sąjungos teise, ir neatsižvelgdamas ? tai, kad kitos valstybų narų mokesčių administratorius kelis kartus,

pirmiausia, apmokestinamojo asmens prašymu ir, paskui, po savo paties įvykdyto patikrinimo priimtuose sprendimuose patvirtino šio apmokestinamojo asmens veiksmą atitikti teisei, gali vienašališkai nustatyti mokestiną prievolę?

Arba, ar abiejų valstybių narių mokesčių administratoriai, siekdami laikytis mokesčių neutralumo principo ir išvengti dvigubo apmokestinimo, turi bendradarbiauti ir sudaryti susitarimą, kad apmokestinamasis asmuo privalėtų mokėti [PVM] tik vienoje iš šių šalių?

3.

Jeigu iš atsakymo į antrąjį klausimą būtų galima daryti išvadą, kad valstybų narės mokesčių administratorius gali vienašališkai pakeisti mokestiną kvalifikaciją, ar [PVM direktyvos] nuostatas reikia aiškinti taip, kad kitos valstybų narės mokesčių administratorius privalo apmokestinamajam asmeniui, kuris buvo įpareigotas sumokėti PVM, grąžinti šio administratoriaus atsakyme į privalomąjį paklausimą nustatytą mokestį, sumokėtą už per patikrinimą apibrėžtą laikotarpį, nes tokiu būdu būtų užtikrinta tiek dvigubo apmokestinimo prevencija, tiek mokesčių neutralumo principo laikymasis?

4.

Kaip reikia aiškinti suderintos PVM direktyvos 33 straipsnio 1 dalyje nurodytą pirmąją frazę, pagal kurią prekes „siuntė ar gabenė tiekėjas arba kurios buvo siunčiamos ar gabenamos jo vardu“? Ar ši frazė apima tą atvejį, kai apmokestinamas asmuo interneto prekyvietėje sudaro pirkėjų galimybę sudaryti sutartį su logistikos įmone, su kuria minėtas pardavėjas bendradarbiauja vykdydamas kitus nei pardavimo sandorius, net jeigu pirkėjas taip pat gali laisvai pasirinkti kitą, ne jam siūlomą, vežėją, o vežimo sutartį, pardavėjui nesikišant, sudaro pirkėjas ir vežėjas?

Ar aiškinant yra svarbu tai, kad, atsižvelgiant pirmiausia į teisinio saugumo principą, iki 2021 m. valstybų narės teisės aktus, kuriais perkeliama minėta [PVM direktyvos] nuostata, turi iš dalies pakeisti taip, kad minėtos direktyvos 33 straipsnio 1 dalis taip pat būtų taikoma netiesioginio bendradarbiavimo pasirenkant vežėjų atveju?

5.

Ar Sąjungos direktyvų, konkrečiai [PVM direktyvų], reikia aiškinti taip, kad toliau nurodomos faktinės aplinkybės, vertinant jas kartu ar atskirai, yra svarbios nagrinėjant, ar apmokestinamasis asmuo, siekdamas išvengti [PVM direktyvos] 33 straipsnio taikymo ir taip piktnaudžiauti teise, sukūrė teisinius santykius tarp savarankiško įmonės, teikiančios prekių tiekimo, siuntimo ir vežimo paslaugas, kad pasinaudotų tuo, jog kitoje valstybėje narėje mokėtina bendra PVM suma yra mažesnė:

5.1)

logistikos įmonė, kuri įvykdė vežimą, yra įsipareigojusi apmokestinamajam asmeniui ir, be vežimo paslaugos, jam teikia kitas savarankiškas paslaugas,

5.2)

tuo pat metu klientas gali bet kuriuo momentu atsisakyti jam apmokestinamojo asmens siūlomo pasirinkimo, t. y. pateikti vežimo užsakymą logistikos įmonei, su kuria jis turi sutartinius santykius, ir patikėti vežimą kitam vežėjui arba asmeniškai atsiimti produktus?

(1) OL L 347, 2006, p. 1.

(2) 2010 m. spalio 7 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 904/2010 dėl administracinio bendradarbiavimo ir kovos su sukčiavimu pridėtinės vertės mokesčio srityje (OL L 268, 2010, p. 1).